

обробку, вони її поширюють, тим самим інформуючи нових читачів. Такий ланцюг дає більшу взаємодію з контентом, і в результаті високий рейтинг медіа.

Висновки. Інформаційне агенство «АрміяInform» наразі одне із найкомпетентніших агенств України, яке доступно та якісно подає свої матеріали, показує, яка боротьба триває не тільки на військовому фронті, а й на інформаційному. Медійники кожного дня намагаються направити нашу інформаційну потребу в правильному напрямку та задовольнити новинну зацікавленість з мінімальною шкодою для нашого мислення. АрміяInform, яке висвітлює перебіг подій російсько-української війни, на сьогодні дотримується мовностилістичних нововведень та майже в кожній публікації, чи то в основному тексті чи в заголовку, використовує один із трьох прикладів: сленгізми-неологізми, маленька літера, прийменник.

Список використаної літератури

1. АрміяInform. URL: <https://armyinform.com.ua/about-us/> (дата звернення: 16.04.2023).
2. АрміяInform представляє словник неологізмів української мови. URL: <https://armyinform.com.ua/2022/07/20/armiyainform-predstavlyaye-slovyk-neologizmv-ukrayinskoyi-movy/> (дата звернення: 17.04.2023).

*Ольга Алексєнко,
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 061 Журналістика,
Дніпровський національний університет
імені Олеся Гончара
Науковий керівник – кандидат філологічних наук,
доцент Оксана Гудошник*

ОСОБЛИВОСТІ ВОЄННОГО ФОТОРЕПОРТАЖУ В «THE NEW YORK TIMES» ТА «THE WASHINGTON POST»

Традиційний фоторепортаж – це завершений сюжет про головні події, що показує пікові моменти або найдраматичніші аспекти [1]. В контексті виробництва друкованих новин «фоторепортаж» є одним із найперших термінів, що застосовуються до колекцій зображень [2].

Під час війни актуальність фоторепортажу вийшла на новий рівень: українські та зарубіжні ЗМІ систематично працюють над створенням тематичного візуального ряду. Сучасний фоторепортаж – це не просто добірка фото, а й потужний меседж, який включає текст і мультимедійні засоби сторителінгу.

Обрані предметом дослідження сайти відомих американських видань «The New York Times» та «The Washington Post» вирізняються постійною увагою до подій в Україні: за пошуковим тегом «Війна в Україні» в «The New York Times» 23740 посилань, у «The Washington Post» – 3104. Створені окремі розділи, присвячені хроніці російсько-української війни.

Задля аналізу було обрано по 11 фоторепортажів з кожного видання за період 24.02.2022 – 24.02.2023 рр.; їхній опис став частиною створеної бази даних в межах проекту факультету систем і засобів масової комунікації «Рік війни» (загальний обсяг архіву на березень 2023 р. – 100 фоторепортажів в українських та світових виданнях).

Тезово узагальнимо результати нашого дослідження.

Фоторепортаж під час війни змінився жанрово і композиційно: з традиційного лінійного вибудовування фотосюжету він все більше використовує можливості журналістики довгої форми – мультимедійного лонгріду. Так, вдалося знайти три репортажі від кореспондентів та співробітників «The Washington Post», які відповідають традиційному розумінню фоторепортажу як «історії лише мовою фотографій»: «In photos: Scenes from the ongoing Russian invasion of Ukraine» (*The Washington Post*. 10.03.2022), «Photos of the Russian invasion in Ukraine» (*The Washington Post*. 24.02.2022) та «Loss and resilience: Photos from a year of war in Ukraine» (*The Washington Post*. 26.12.2022).

У фоторепортаж-лонгрід активно залучаються мультимедійні інструменти (гіперпосилання, анімація, аудіо- та відеоматеріали), текст дозволяє внести подію у більш широкий контент, пояснити та надати думки експертів, політиків, свідків. Широко представлені й фотосвідчення: «Six months of war» (*The New York Times*. 24.08.2022), «In photos: The war in Ukraine one month on» (*The Washington Post*. 24.03.2022). Тематична розмаїтість, глибина фактологічного охоплення, цілісність у поданні сюжетного матеріалу вказує на сучасні синтетичні форми знаного жанру, що підпорядковується вимогам нових медіа і усе очевидніше вписується у загальний метамедійний формат сучасного інформаційного простору.

Залученість фотографій у сучасний репортаж вражає кількісністю. Середнє числове значення зображень у розглянутих фоторепортажах американських видань досягає 30. Найменшу кількість фото (7) уміщує репортаж «Lesson of the Day: Photographing the Reality of War» від «The New York Times» (13.04.2022), найбільшу (201 фотографія) – «Ukraine under attack: Documenting the Russian invasion» (*The New York Times*. 11.10.2022). Серед авторів фотографій – як штатні фотографи, так і відомі фрілансери, як наприклад, Данило Берегуляк, українець за походженням, Пулітцерівський лауреат та номінант премії «Фотожурналіст 2016 року».

Персональне авторство – не завжди чітко визначений обов'язковий елемент фоторепортажу. У більшості досліджуваних нами робіт публікації марковані традиційно – вказані один або декілька авторів. Однак є виключення: опрацювання великого обсягу матеріалу потребувало фотомонтажу, редагування, верстки та співпраці багатьох членів редакції й фотокореспондентів. Підпис «The Washington Post staff» знаходимо у фоторепортажах: «Ukrainians reflect on a year of loss, unity and fear» (*The Washington Post*. 22.02.2023), «In photos: Scenes from the ongoing Russian invasion of Ukraine» (*The Washington Post*. 10.03.2022), «Photos from the Russian invasion of Ukraine» (24.02.2022). «By The New York Times» підписано фоторепортаж «Ukraine under attack: Documenting the Russian invasion» (*The New York Times*. 11.10.2022).

За тематикою ми розподілили фоторепортажі за такими темами: постраждалі, місцеве населення, герої війни, фотопідтвердження фактів злочину проти людяності, хронологія війни. Фоторепортажі не є однотематичними, тому важко вилучити один аспект, за яким побудовано матеріал (див., наприклад: From Ukraine`s Front lines, Bravery and Wreckage. *The New York Times*. 01.06.2022; How the war spread through Ukraine. *The Washington Post*. 29.04.2022). Можна зазначити, що багатотемність є визначною характеристикою сучасного фоторепортажу.

Прив'язки до певних локацій чи однієї теми можна проілюструвати такими роботами: фоторепортаж «Some never held a gun, but they`re joining the fight against Russia» (*The Washington Post*. 23.03.2022) присвячено громадянам України, які стали на захист Батьківщини; розслідування подій в Бучі представлено у сюжеті «Bucha`s Month of terror» (*The New York Times*. 11.04.2022).

З'являється новий жанр – річний фотоогляд подій війни (Our photographers in Ukraine on the images they can't forget. *The New York Times*. 24.02.2022; Loss and resilience: Photos from a year of war in Ukraine. *The Washington Post*. 26.12.2022). Такий вид фоторепортажу («фотогалерея» [2]) став поширеною практикою як в американських, так і в українських виданнях («Новое время», «Українська правда»).

Список використаної літератури

1. Фоторепортаж. СторіМейкер: школа громадянської журналістики. URL: <https://school-cj.org/courses/photo/lesson-6> (дата звернення: 20.03.2023).

2. Caple, H., & Knox, J. S Online news galleries, photojournalism and the photo essay. *Visual Communication*. 2012. Vol. 11. №. 2. P. 207–236. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1470357211434032>

Мар'яна Анохіна,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
спеціальність 061 Медіакомунікації,
Київський університет імені Бориса Грінченка
Науковий керівник – доктор наук із соціальних комунікацій,
професор Ольга Мітчук

НОВІ МЕДІА ТА ГЛОБАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

Поява нових медіа змінила спосіб, у який ми спілкуємося та взаємодіємо один з одним як на місцевому, так і на глобальному рівнях. Нові медіа – це цифрові технології та платформи, які дозволили людям по-новому створювати інформацію, обмінюватися нею та отримувати до неї доступ, зокрема соціальні мережі, онлайн-новини, блоги, подкасти та платформи для обміну відео. Ці технології справили глибокий вплив на спосіб спілкування людей і створили нові можливості та виклики для глобальної комунікації.

У сучасному взаємопов'язаному світі глобальна комунікація стала більш важливою, ніж будь-коли раніше. З розвитком глобалізації люди все більше пов'язані один з одним, незважаючи на кордони та культури. Нові медіа сприяли цьому процесу, даючи людям можливість спілкуватися та обмінюватися інформацією один з одним у режимі реального часу, незалежно від їхнього місцезнаходження. Однак, хоча нові медіа створили нові можливості для глобальної комунікації, вони також створили нові виклики та ризики.

Одним з найсерйозніших викликів нових медіа є поширення дезінформації та фейкових новин. У цифрову епоху будь-хто може створювати та поширювати інформацію, незалежно від її точності та достовірності. Це призвело до поширення неправдивої інформації та теорій змови, які можуть швидко поширюватися через соціальні мережі та інші онлайн-платформи. Поширення дезінформації може мати серйозні наслідки, такі як підрив довіри до інституцій та маніпулювання громадською думкою [1, с. 4].

Ще одним викликом нових медіа є їхній вплив на традиційні ЗМІ. З розвитком соціальних мереж та онлайн-новин традиційні ЗМІ зазнали скорочення читацької аудиторії та доходів. Це викликало занепокоєння щодо майбутнього журналістики та ролі медіа в демократії. Дехто стверджує, що нові медіа демократизували доступ до інформації, тоді як інші стверджують, що вони призвели до фрагментації медіа-ландшафту та створення «бульбашкових фільтрів» [2, с. 73].